

Razbor pri Slov. Gradcu. Dolga doba let je bil mir v Razboru, odkar so nekateri špottljivi fantki zasedli kmetije. Pred kratkem prišel je kranjski „Farson“, sedaj ni miru. Kdor ne trobi v njih rog je „brevarec“, „liberalec“ itd. Zopet je načel karil vsaki dan 24 urni lenuh v laznjivo mariborsko canjo nekaj o „volilni smagi“. Vprašamo, ali je to cerkvena ali državna postava? Mialimo da voli vsaki po svojem prepričanju kakor hoče! Kdo je pa bolj pritiakal na volice, kakor naši „zvezarji“? Dobili so pomagata z Mate, katerega je mati na občinske stroške došla, on je čakal volilce in listke popisoval. Cerkevni ključarji so pa tekali sem in tja kakor norci. Kedor ni bil z njimi, so ga odgnali. Po volitvi so čakali na obljubljeno pijačo g. nad in podžupan, stari in novi cerkv. ključ., krajni šols. načelnik in neki hrvatec. Bikorejski očim se je proti našim izrazil, ko bi bil z nami volil bi z nami pil vino, katerega g. župnik danes dajo pripeljati. Pa prekanljiva smola. Bilo je vino blizo svojega cilja, pa je prišel hudobec, prevrnil je dvestolitarski sod s garami vred, in rasprliča se je ta brliga po žoristovemu gozdu. Dobitka od tega ni imel drugi kakor Dominovega kovača vodno kladivo, to se je tako napilo, da še drugi dan ni bilo za rabo. Naš špottljivi dopisna v laznjivo canjo dobro ve, zakaj mu udje telesa slušijo: črni jezik za obrekovanje poštenih članov, roke za cerkveno pretepanje, celo telo pa da mu konj ispod njega vije kadar se ga proče nalesne... Farsonov mučenik.

Čezal. Ustreliti se je hotel 10. t. m. Ivan Besjak, posestnik in občinski svetovalec v Obrežu. Govori se, da je mož svoji boljši polovici nezvest in se igra rad z mladimi deklicami. Baje je imel zaradi tega s c. k. sodnijo v Ormožu opraviti in je bil obsojen na 900 K globe. Te kronice so občinskega svetovaleca tako razburile, da je prišel jenen domu. Zera ga je seveda po pravici ostela. Valed tega je vzel puško in se hotel ustreliti. Pa je ostal zdrav in vesel. Omenimo, da je ta deviško-čisti gospod eden najhujših nasprotnikov našega lista.

Šv. Trojica sl. g. Več kmetov takajšne okolice se je uklenilo mariborske mlekarne (Molkeregenossenschaft Mariburg). Potom župana g. Golloba so kmetije prosili, da se od 1. t. m. naprej mleko na tržniškem trgu jemlje. To je za nas kmete velika dobrota. Zato si bodemo našo živino lepo držali in to mariborsko mlekarno podpirali, ne tako kakor prvaki svojo, pri katerih se zdaj niko ne ve, kdo je mašine plačal. Nekateri kmetije so pač dosti plačali in imajo zdaj tudi od prvakov sadosti... Neko pritepeno prvače se jeni nad takšno požarno brambo, kjer ima napis „Bisthaus“. Ta prvak se je sem vžil in zdaj misli, da bode modrijana požarna bramba vprašala, kam bode hodila gaiti?! Le tiho, prvački hujakati, pri nas v sv. Trojici se ne postimo od nikogar hujakati. Mi vemo sami najbolje, kaj je dobro in kaj je prav. Narodnjaška hujkarije pa ne potrebujemo.

Rogaška Slatina. Slavnost 80. rojstnega dneva našega cesarja pričela se je v Rogaški Slatini z ljudsko slavnostjo, ki se je vršila dan 14. avgusta. Te slavnosti udeležili so se gostje vseh narodnosti ter velika množica iz okolice in iz sosednih mestov in trgov. Pripravljali odbor je pa tudi mnogo zabave predstrel. Prav slavno veselje je povzročila deška godba iz Ptuj, ki je čela mnogo odobravanja. Na čelu ta godba napravila je neke deca obhod. Na slavnostnem prostoru pa so žene in dekleta svojo moč dobri stvari štrvali. Okroglo 2000 oseb se je slavnosti udeležilo (m. n.) grof Loosy, grof

Kinsky, grof Schlick, baron Kellersperg, dr. Pucher, baronica Raich itd.) V dobrodelne namene se je nabralo prav mnogo denarja. Čast prirediteljem!

Novice.

Zaradi pomanjkanja prostora morali smo mnogo gradiva izpustiti (zlasti glede velikanškega klerikalnega poloma na Koroškem itd.). Naši čitatelji naj to s ozirom na vroči volilni boj v raznih občinah oprostijo.

Cesarjev 80. rojstni dan se je praznoval povsod na jako slovesen način. V takem trenutku se šele vidi, kako globoka je ljubezen avstrijskih narodov do sirolaslega svojega vladarja. Vsako srce je radostno vakipelo na dan tega praznika! 80 let življenja in več kot 60 let vladovanja... Žalibog nimamo prostora, da bi popisali slavnosti raznih posameznih krajev. Pribiti moramo le žalostnega srca, da so prvački hujakati tudi ta dan za svoje Avstriji sovratne namene porabili. Iz Ljubljane se namreč brzojavi, da je arbofilka veleizdajniška tolpa motila v cesarjevo čast prirejeno bakljado in da je ta gnusna banda naokolišla sveder nemške „kazino“, v kateri zabajajo većinoma tudi oficirji. Policija je morala s silo tolovaje razgnati. Gotovo bi Hribarjeva policija tega ne storila. Ali orožniki so imeli „Bereitschaft“ in poleg tega je Hribar zdaj nakrat zelo patriotičen, ker ga cesar noče za župana potrditi... Ali tudi taki pojavi arbske „kulture“ med slovenakimi prvaki ne bodejo pokvarili veliki vtis rojstnega dneva cesarja!

Šolska vzgoja prvakov. Pred kratkem imeli so slovenski učitelji neko zborovanje. Mi smo gotovo prijatelji učiteljskega stana, ker smo odločni prijatelji šole. Ali slovenski mladi učitelji so v veliki meri zašli na nevarna, slaba pota. Na omenjenem shodu imel je n. p. neki učitelj govor, v katerem je naravnost trdil, da ne sme biti šolska vzgoja preveč črno-rumena in belo-rdeča. Z drugimi besedami povedano: prvački zagriženi slovenski učitelj ne mara, da bi se deco v cesarskem in avstrijskem duhu vzgojevalo!!! Tako daleč zapeljale je torej gotovo ljudi arbska gonja po Slovenskem. In takim protiaustrijskim tor protiaustrijskim učiteljem naj bi mi svojo deco sanjali?! Nikdar ne! Veleizdajalci ne bodejo pačili naših otrok!!!

Veleizdajalci so torej zdaj nakrat — Nemci. Zakaj? No, mi smo dokazali v neovrženih trditvah, da so prvaki v Ljubljani ustanovili od arbske vlade plačano agencuro v veleizdajalske svrhe. To dejstvo nekateri slovenski časopisi sami priznavajo. Šrobofilski prvački časniki, med katerimi se nahajajo v prvi vrsti „Narodni dnevnik“, „Sloga“ in „Narodni list“, pa so zdaj nakrat snlico obrnili, kakor tisti dolgoprešči, ki je bečal pred zasledovalci in vpil: „Držite tata!“ Prvaki pravijo, da so Nemci zato „veleizdajalci“, ker je nemški „Schulverein“ iz Nemčije podporo dobil. Tega „Schulverein“ vendar nikdar skrivati ni. Ali to društvo nima s politiko prav ničesar opraviti in porabi svoj denar edino za nemške šole, ki so pač vsemu ljudstvu velpotrebne. To naj si prvaki zapomnijo! Sicer pa so prvaki za svoj izlet v Beligrad dobivali iz Rusije denarje in v Ljubljani je mnogo od arbske vlade plačanih agentov

ter vohunov. Tako stoji stvar, panalavistična gospoda! In slovensko ljudstvo ve že davno, kje ima iakati prave veleizdajalce!

Iz Trsta smo dobili zopet neko pismo, v katerem se piše in piše, grozi in preži. Spisala je to pismo kakšna baraba iz starega mesta, ki igra med tržaškimi narodnjaki gotovo vodilno vlogo. Vrgli smo pismo v koš, kajti tako dopisovanje nam je le dokaz, kako vzgaja slovensko časopisje svoje čitatelje. Papirnatih revolverjev in bomb se res ne Lojimo. Zato nas take čečkarije le veselijo in zabavajo. Balkanska kultura!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Pasji dnevi so prišli in se zlasti v pisavi narodnjaškega časopisja zrcalijo. Ni čuda, da je eden voditeljev slovenskih narodnjakov od svojih lastnih domišljenikov dejal, da „vročina čudovito na njih mozgune vpliva“ in da se je „njih pariet v krtove luknje skrila“. Posebno dobro se opazuje to pri celjakemu „Narodnemu dnevniku“. Celar v „vojze Spindler“ več ne pesnari, ne ve s čem bi napolnil predale svojega lista. Zato sprejme tudi vsako oclarijo, ki mu jo pošlje kakšni dohtarški štribar iz Ptuj. Preteklo nedeljo n. p. prinesel je strahoviti članek, v katerem kriči, da je Jos. Ornig glavni urednik „Stajerca“, da je to sodnijsko dokazano in da mora vedit tega cesar — ljubljanskega Hribarja za župana potrditi. Vbogi Lojze, beži v senco! Sicer bi ne bilo nič hudega in protipostavnega, ako bi bil g. Ornig glavni urednik našega lista. Ornig je neodvisen mož, ki ga ne plačuje država. Hofrat Ploj pa je c. k. državni uradnik, ki ga država s krvavimi darvi plačuje; in ta Ploj izdaja vendar v Ljubljani neko canjo, ki jo ima za objavljeno lastnih slavošpevov. Sicer pa povemo Lojzeta, da je naš podpirani odgovorni urednik tudi v resnici redaktor. Pri nas nimamo takih pojmov o žurnalistik, kakor v prvačnem taborn; saj se menda Lojze še spominja, kako je ocenil dr. Karkovec narodne žurnaliste pred mariborsko sodnijo. Pri nas je torej urednik res urednik in kdor kaj drugega trdi, laže predrzno! Spindler seveda tega ne razume, ker se je util čamkarstva pri „štrampfabrikantu“ Hribarju... Radovedni smo, kdaj in kje je bilo sodnijsko dokazano, da je g. Ornig šef-urednik „Stajerca“. Dokler se nam to ne pové, izmenjamo dopisna „Nar. dnevniku“ navadnega sleparja in lažnika. Torej vun s dokazi! Končno pa izražamo svoje prepričanje, da tudi ta otročji napad na župana g. Orniga ne bode rešil ljubljanske arbofilke kliko. Cesar se Lojzeta prav nič ne boji, kajti on ve, da oslovski glas ne gré v nebesa!

Ptujski „sokoli“ so se seveda tudi morali udeležiti velikanške slavnosti v Gaberjih pri Celju. Natančno sicer ne vemo, kolikor štribarjev in lerpobov je skupaj prišlo, ali nekaj smo jih videli po mestu skakati, kakor da bi bili v predpastnem času. Ozirali so se plaho okoli sebe, kakor zajci, ki čutijo sovražnika. Očitno so iskali, da jim kdo pero iz čepice sname in jih z mokro canjo k mamici pošene. Tako bi fantiki zopet „mučeniki“ postali. Ali v Ptuj se nobena mačka sanje zmenila ni. Ljudje so gledali na te prikazni kakor na „šafinska“. In le neki štridar so se baje kladli drži; rekli je, da mu še niso vae „sokolske“ uniforme plačane...

Sokolski zlet v Celju se je izvršil prav klavarno in brez tistega navdušenja, o katerem se je preje po narodnem časopisju toliko bledlo. Oblast je hujakadem prepovedala vstop v mesto. Tako so morali v vlaka še v Storch stopiti in potem 5 km v Gaberje odkorakati. Šli so kakor petelini v dežo. Druge nevede so si zgodilo, razven da se je par sinov Balkana šelelo belegradskega župana. Le neki ljubljanci so je hotel pokazati posebno pogumnega in je prišel v mesto isivati. Pa so ga hitro v luknjo vtaknili. Tam se je vroče sokolsko kri ohladil... Zanimi so čakali celjski dohtarški hujakati, da bi Nemci demonstrirali. Potem bi prvaki zopet pisarili o „narodnih mučenikih“ in Spindler bi tedne dolgo svoje pero pomakal v pisker solz. Ali Nemci so bili pametnejši in so se celi komediji Garibaldincem podobnih rdečesarjčnikov iz srca smejali. Slovenski kmetje so istotako trdili, da bi bilo za te mlade sokolske pohite bolje, ako bi delali...

Javne vprašanje. Ko so se preteklo nedeljo v Celju pomikali „sokoli“ mimo domobranske

Dvorna palača na Dunaju.

Naša elika kaže velikanško cesarjevo palačo (Hofburg) na Dunaju, ki jo pač vsakdo občuduje, kdor posesti Dunaj. V tej palači biva in živi naš cesar večji del svojega življenja, v nje dela in skrbi. Palača ima jako veliko dragocenih dvoran. Arhitektura je krásna.

vojašnice, so nekateri posamezni vojaki (v civilu) zaigrani prvaški hujakači iz okna „živio“ in „nasdar“ vpili. Večina vojakov s tam ni soglašala, kajti slovenski fantje so bili razburjeni, da morajo zaradi pritepenecv iz Srbskega in Kranjskega „Bereitschaft“ držati. Vprašamo pa, kaj se je z dotičnimi hujakači v vojaški suknji zgodilo? Kakšni ropot bi napravilo prvaško časopisje, ako bi recimo kdo od vojakov za šalo „heil“ zavpil. Čujemo sicer, da se je dotične prvaške vojake na odgovor poklicalo, kajti c. k. vojaku ne pristojata politika. Javnost pa zahteva tudi, da se taki slučaj ne ponavljajo!

Segularija. V zadnji „Slogi“, ki je kakor znano trbilo nekega od lastnih volilcev zapuščenega hofrata, alavi se na vse pretege fajmoštra Segula. Mi nimamo proti temu prav ničesar, ako hvalisa „brezveraka“ „Sloga“ politikujoče duhovnike. Za nas je Segula pravi prototip politikarstva v črni suknji. Saj je vendar znano, kaj je ta Segula ugajal, ko je bil še urednik „Slov. Gospodarja“. Moč ima na svoji cesti celo vrsto najpredrznnejših hujakarjev. Bil je eden izmed prvih, ki so kalili mir med Nemci in Slovenci na spodnjem Štajerskem. Zato je moral tudi opetovano pred sodnijo in je bil svoj čas odaočen na večmesečno ječo, to pa zaradi častikraje. To je poč vse, kar vemo o temu politikujočemu črnosuknebu. In tega moča hvali zdaj — Plojeva „Sloga“. Ali ni to čudno? Ploja so vendar duhovniki iz deželnega zbora vrgli, ker je njih stranki dezertiral. Na Ploja pljujejo vendar vsak dan politični duhovniki v svojih brezobzirnih listih. Ploja so vendar duhovniški politiki očitali „brnjeve veje“ in enake lepe stvari. In list tega Ploja hvali zdaj politikujočega duhovnika! Čudno, kaj? Segula je namreč staremu slogaštvu zvest ostal in se ne strinja s novoklerikalno stranko. On ne mara za Korošca in njegove pajdaše. Oklepa se raje Ploja. Pri temu je le vprašanje, kdo ima zdaj prav? Koroščevi politični duhovniki trdijo v „Slov. Gospodarju“ in v vseh svojih drugih listih, da je vsakdo „brezverec“, kdor ne trobi v njih rog. Torej je tudi Segula „brezverec“, čeprav je katoliški duhovnik, ki daruje sv. mašo, čuje sv. spoved in desi sv. obhajilo. „Kdo ima torej prav, „Gospodarjevi“ duhovniki ali duhovnik Segula? Po našem mnenju nima nobeden prav. Kajti duhovniku politika spleh ne pristaja. Duhovnik, ki se peča s politikom, zanemarija svoje mašniško dolžnost in daje slabe vzglede. In zato nam je Segula ravno toliko vreden kakor dr. Korošec. Upamo, da nas ne boče eden ali drugi zaradi žaljenja časti tožiti.

Gospoda dr. Brumen v Pirju vprašamo prav oljudno, zakaj nam nič več „popravkov“ po § 19 ne pošilja. Saj je znano, koliko sreče ima s njimi. In zadnjič smo vendar poročali, da je neki ekspenzar dvakrat računil. Ali se to ne da popraviti? Tudi nas že dolgo ni tožil, — in nam je dolga, pane dr. Brumen, nam je dolga.

Prvaki blamirani. Kakor znano, so prvaki in zlasti „sokolski“ hujakači v zadnjem času udarili pravo politiko nasilja. Da bi svoje lumparije zakrili, so pa po navadi — Nemce nasilja dolžili. Ko so v Hrastniku ka-

njenje na železnico polagali, rekli so, da so to Nemci storili. Na ta grdi način obrekovalo je prvaško časopisje tudi g. G. Paidasch iz Brežic. Prvaki so trdili, da je g. Paidasch nekega „sokola“ v Zidanemmostu pretepel in bil je zato tudi na 14 dni zapora obsojen. Pozneje se je pa popet priče (in tudi slovenske) dobilo, ki so dokazale, da je bil g. Paidasch po krivici obsojen. Sodnija je tedaj prvo sodbo razveljavila in pri drugi obravnavi je bil g. Paidasch popolnoma oproščen. Prvaki v svojih umazanih listih molčijo kakor grob. Menda jih je sram.

Pohvala. Učiteljskemu osebju nemške ljudske šole v Laškem trgu izrazil je okrajni šolski svet priznanje in zahvalo. Istotako šolskemu vrtnarju, g. nadučitelju Hötzel.

Pri pešti na Ptajski gori vpeljalo se je deželno pismonoško službo. Vstvarilo se je novi delokrog i. s. kraje Lešje, Glivno, Medvece, Sesterše, Koritno, Preja, Škerble in Stojance s tedensko 3 kratnim obhodom. V Sesteršah postavil se je poštni nabiralnik.

Poročil se je v Slov. Gradcu g. dr. Karl Petritschek, advokaturski kandidat in kazenski zagovornik s gospico Elso Petritschek, rojeno Sager. Na mnogo let!

Čestni rop. Posestnik Blaž Cmerček iz Pristave pri Šmarju šel je iz sejma v Lembergu proti domu. Pridržil se mu je neznan moč, ki ga je spremlil. Okoli 5 minut od Lemberga videla sta pred sabo človeka, ki je šel v gosd. Kmalu nato sta našla na cesti demarico. Pobrala sta jo in ko je pregledavata, pride izgubljen nazaj ter trdi, da sta mu denar ukradla. Postila sta se preiskati. Pri tej priložnosti pa je isginalo Cmerčeku 550 K. Gotovo je, da sta bila neznanca domenijska in sta tako kmata otopala. Taki ropi so se v zadnjem času opetovano v Sv. Jarju, v Laškem in sosednjem okraju ter na Kranjskem dogodili. Baje je neki Črncvec iz Oplotnice ropar; njegovega svaka Bergleza so že zaprli. Kmetje bodite previdni, kadar prihajate od sejmov.

Pežar. Pri posestniku Jurku v Sv. Janžu na viniki gori nastal je ogenj, ki je v kratkem času vse vpepelil. Posestnik, njegova žena in 6 otrok rešili so se komaj skozi neko okno. Pogorelo jim je prav vse.

Čudni samomer. Iz Marija Celja poročajo, da je neki 24 letni Anton Sprinzel iz Dunaja skočil raz 60 m visoke skale. Bil je takoj mrtev. Vzrok samomora je baje nesrečna ljubezen.

Smerljive klobase prodajala je neka dekla Venjak v Mariboru. Policija ji je klobase vzele, dekle pa zaprla.

Ubej ali umor? Zidar Johan Obral iz Skalic pri Konjicah je v bolnišnici umrl. Pridobil je baje v nekem tepežu take rane. Storičca, dva fanta, sta že zaprla.

Živa v nebasa je hotela neka Marija Fink pri Konjicah. Bila je ob sv. Porciunkoli v Mariboru, kjer je njen brat duhovnik. Od same pobožnosti je znorela. Doma je šla k nekemu prepadu ter hotela doli skočiti. Vpila je, da boče živa v nebasa. Domačini so jo rešili in oddali v blaznico.

Topeži. Pri Čestniku v sv. Magdalenii so se

stepli in metali vrčke drug drugemu na glavo. Več oseb je bilo ranjenih. — Pri Jeserniku v Lokrovicu so se tudi delavci stepli in ranili.

Ukradel je neznanec delavcu Jurkošku v Savodni pri Celju z obleki v vrednosti 80 K.

Zaradi deklet so se v Stopercah fantje stepli. Pri temu je bil neki Vinko težko ranjen. Kmetje so šele red napravili.

Umor s strupom. Gledč zastrupljenja pri sv. Trojici al. g. smo v zadnji številki poročali, da je obtoženi Fekonja v zaporu umrl. Rekli smo tudi, da se splošno govori, da si je sam življenje vzal. Zdaj se nam pa iz popolnoma zanesljivega vira poroča, da je umrl na srčni kapi. V toliko bodi torej naše poročilo popravljeno.

Veliki požar v Rogški Slatini. V torek dne 16. t. m. j. ogorel veliki del zdravilišča (Kursalona) v Rogški Slatini. Ogenj je baje valed nepravilnosti neke deklet nastal. Škode je za pol milijona kron. Domači in rogški gasilci so v težkem delu preprečili razširjenje ognja.

Iz Koroškega.

Vernberg. Piše se nam: Prvaki oštr Falle ni trpel v svoji oštariji v Srejah nemške govorice. Odkar je oštarijo prodal in ne stoji na svoji zemlji, teče mu nemščina gladko in v časih neha teči precej pijačo, da bi si naklonil napredne odbornike lipške občine, kjer zdaj pri železniški postaji zida pohištva za prodajalno prvobast. Sčasoma se bo spomnil gostilne in takrat bo prijaznost Lipljanov jako koristna. Ker je v Podravlje po denar precej daleč, napravi lahko pod svojo streho prostore za črno kavo in potem ne do daleč do županskega prestola, ker za denar se pota ravna. Kšeft je kšeft, pravi Jesenikov Francos.

Prvaki hujakarje pričeli so gotovi ljudje zdaj tudi v občini Göderdorf razširjevati. Z vsami mogočimi nepoštenimi sredstvi hočejo zgradbo javne ljudske šole preprečiti. Namesto nje pa si želijo Ciril-Metodovo kranjsko šolo. V ta namen so tudi že podpisane nabirali. Pri temu je zanimivo, da je bilo več kot polovica imen napačno vpisanih. Ne vemo, koga se je hotelo na ta način ošepariti, ali delalni šolski svet ali pa Ciril-Metodovo društvo. Glavni povzročitelj te sleparije je baje sin fajmoštrove kuharice iz sv. Štefana, ki stoji zaradi enakih stvari že več kot pol leta v deželno-sodniški preiskavi. Nikjer ne plačuje ta poltarnjak davka, hujaka in politizira pa povsod, prodaja kranjske ušgalice in dopisuje v „Š-Mir“. Močakar hoče vrenča s tem znamenit postati, da se vedno tam praska, kjer ga ne arbi. Podpirajo ga pa posestnik Grinčič in Lafah, nadležni stari Mikel in nekaj enakih tičkov. Upamo, da boče te hujakarje kmalu konec, kajti naši koroški kmetje ne potrebujejo in nečejo kranjske gonje. Ako bi pa te vrstice ne pomagale, prišli bomo s ožjestrjimi kanoni.

Nika daj! Kristas je sicer svojim apostelnom naročil, da morajo vsam narodom v vseh jezikih pridigovati. Fajmošter Baumann v občini Obertörl pa ima o tej zadevi druge pojme. V kljub svojemu nemškemu imenu je grosovito zaigrani prvak kranjske sorte. Pred kratkem šele ni hotel nekega otroka nemških starišev krstiti, ker botra slovenščine ni razumela. Vpil je, da se tam nemško ne govori in botra je že hotela oditi. Ne vemo, kaj pravi cerkvena oblast k takemu nekrščanskemu postopanju. Ali je cerkev res samo za politiko? Ali ta črna gospoda res ne razume, da ljudje potemtakem vero izgubljajo?

Nežak. Kakor se tukaj pripoveduje, pobili so četrtek fajmoštru v St. Iju na Dravi okna in pomazali duri. Naprijetna red in ni se čuditi, če fajmošter bi rad vse zatajil. Tako daleč se mora priti s prvaki kljubovanjem, s sramotjenjem neprijetnih farmanov po prvakih časniki, s samooblastnim nastopanjem soper pravice farmanov, s nepravilnim odrekanjem krščanskega pogreba otrokom namišljenih nasprotnikov, s neumnim govorjenjem o poučujočih se kuharicah in izvolitvijo istih. To so dejstva, ki kažejo nezmožnost urejati vsako faro, dejstva, ki rodijo le preprič, sovraštvo, izgredo in še hujše čine. Poslušati nasvete prvakiš petelinov in po njih ravnati je končalo vedno z izgubo zaupanja razsodnih farmanov. Fajmošter Šnedic se je sam moral preprečiti, da oblast izbaja iz ljudstva. ker

Cesarska vila v mestu Ischl.

Mnogo me-
secev svojega živ-
ljenja preživi naš
cesar v svoji kra-
sni villi v mestu
Ischl. Ta vila je
ena najlepših v
celi Evropi. Sredi
v zelenja stoji
kakor znamenje
čiste, lepe umet-
nosti. Kakor zna-
no, preživel je
naš cesar svoja
mladinska leta v
tej čarobni villi.
In kar je kot
otrok ljubil, to
ljubi tudi še da-
nes kot strolači
starček. Svoje 80. rojstveno leto praznuje Franc

Jožef popolnoma natihoma v tej villi.

Brez istega bi naše fare ne bil dobil in prepričal se bo, da brez istega ljudstva bo njegove oblasti konec, če bi se tudi cel mladi celovski kapitelj z novim nadškofom vred in vsami prvaškimi svetniki na glavo postavili. Fajmošter Snedec bi imel bolj vpoštevati voljo uglednih starišev, kar se tiče njegove prejšnje kuharice in javno mnenje oziroma njegove kuharice sedajne. St. Ijani se ne pustijo nikdar komandirati od kakšne Nanije.

Lipa nad Vrbo. Napredek. Imamo tukaj že dve gostilni, ki popolnoma zadostujejo potrebam domačinov in tujcev, ki le tu in tje sem pridejo iz Vrbe. Ker pa je promet na državni cesti izjemaje cigane in štirerleje pod ničlo, ker je železniška postaja od došlecev tako oblikovana, da se tukaj še vozni listki ne dobijo, in ker med Vernbergom in Vrbo ni kavarnar, videli so gotovi špekulantje neobhodno potrebo dveh novih in v bodočnosti baje še tretje gostilne. Neka Emilije Trippold hoče napraviti pri tako prostornem lipškem kolodvoru buffet za romske letovičarje, p. d. Rajner, čegava hiša je pri cesti, mora na vsak način imeti gostilno za gopotnike in voznike, ki se jim prevleko mudi in znani prvak, bivši Hribernig in Srejah, vendar ne bo zidal in metal denar zastoj, ker kam bi se prišlo v Lipi z razkirjanjem izobrazbe, ko bi tamburaši, slavlčki in ti od tujata ne grusložili kakšen frakl in gratis golaš. Postavnih pogojev za pet gostiln je torej v obilnosti.

Ukradla je natakarka Marija Činkovec iz Districe v Rožu svoji gospodnji, gospej Wiedenholer v Beljaku, 510 kron. Dali so jo pod ključ.

Derilo. G. Simon Michor daroval je za šolsko deco v Arnoldsteinu 50 K.

Strela udarila je v cerkev v Arnoldsteinu in napravila precej škode.

Potkušeni umor. V Beljaku sumnila je delavka Katarina Mosser svojo tovarišico Lizo Dymansk, da ima ta z njenim možem ljubavno zmerje. Velel tega je Katarina skienila, da se pravo maščuje. Obklela se je v obleko svojega moža in šla tako v stanovanje svoje sovražnice. Napadla jo je s sekuro in jo smrtonovarno ranila. Morilka ima dva otroke. Zaprli so jo, medtem ko se Liza v bolnišnici bori s smrtjo.

V štrajk stopili so te dni rudarji v grofa Henckeljevi jami v Ljškah. Objubil se jim je upoštevanje njih zahtev in so se valed tega zopet k delu vrnili.

Vlak povezil je v Celovcu železničarja Antona Sevnica. Odrgal mu je roko in ga sploh težko poškodoval.

V zaporu obsil se je v Celovcu 84 letni Johan Krems.

Iz skale padel je pri nabiranju „Ede-weissa“ v Kotuhachu vojak L. Prein. Bil je takoj mrtev.

Zlata in srebrna poroka. V Raiblu praznovala sta zakonska Anton in Cecilija Rosson zlato poroko. Stara sta vsak 73 let. Obenem je praznovala njuna hčerka, omožena Fillafer, srebrno poroko. Rač redki sinčaj!

Po svetu.

Otroci kot roparski morilci. Dva 9 in 11 letna dečka v Zaberzu napadla sta iz roparskega namena nekega tovariša. Namašila sta mu peska v usta in ga tako ranila, da je umrl.

Babjevorje. Neki mazač svetoval je v Godorju bolanemu najemniku, da mora svežo kri otroka piti. Umorila sta tudi res nekega 7 letnega dečka in ga grozno razmesarila. Vsi so zaprti, samo mazač jo je pravočasno popihal.

Velika poveljenj na Japonskem. Poroka se, da je velika poveljenj na Japonskem napravila mnogo škode. Cele vasi in mesta je voda odnesla. Tudi mnogo ljudi je izgubilo svoje življenje. V mnogih pokrajinah pričela je zdaj tudi lakota divjati.

Rudarska smrt. Glasom zadnjih poročil prišlo je leta 1909 v angleških rudokopih skupno 1.443 oseb ob življenju.

Nečloveška mati. Pri Risi našli so mrtlica 2 mesečnega otroka, ki je bil grozno razmesarjen. Glava je bila razbita, oči vun srezani, jezik iz ust istrgan. Stotila je to otrokova mati, ki je neka tamošnja natakarka.

Dva velikanaka pešara. V Bruselau pogorel je največji del tamošnje svetovne razstave. Skupno je pogorelo kakih 200 poslopj. Škoda je seveda velikanaka. — V bližini Bozena pa je pogorel krasni Karersee-botčl. 400 potnikov je brez strehe.

Prijatelji pozor!

Kakor vsako leto izšel boše tudi letos naš splošno priljubljeni

„Štajerčevi“ kmetski koledar

z veliko vsebino, mnogimi krasnimi slikami in vsem potrebnim, kar spada v koledar. Nam se gre zato, da podamo ljudstvu knjigo, ki mu v gospodarskem ter v izobraževalnem oziru koristi, ki pa ga zamore v mirnih urah tudi zabavati. Taka zabavna in poučna knjiga bil je naš koledar vsako leto in to hoče tudi letos biti.

Naročite

si torej čimprej naš kmetski koledar, kajti ti-ekali bomo zopet le naročeno naklado. Obenem pa nabirajte drugih odjemalcev. Tudi letos velja določilo: kdor proda 10 koledarjev, ta dobi onega za- stonj. Cena koledarju bode ednaka kakor lani (60 vin.), čeprav bode vsebina še bogatejša.

Inzerente

pa opozarjamo, da je zdaj skrajni čas, da nam

Madžarska zmaga.

Kakor zna- mo, zmagal je pri zadnjih dr- žavnoborskih volitvah na Ogrskem grof Khuen-Hedervary s svojo namerno polit- ico. Potlačil je tudi vse druge nemadžarske narodnosti.

Brez nasilja bi seveda nikdar ne zmagal. V zlatih te na- silne „zmage“ madžaronske princeli so raz- ni listi to- niko. Napis- niko se glasi:

„Madžarska vo- lina zmaga in zmagovalni- ples okoli po- zla za gulaš“. Sredi slike vidimo veliko posodo za gulaš, v kateri se kuhajo zastopniki zatiranih narodov na Ogrskem (Nemcev, Slovakov, Hrvatov, Srbov in Rumunov). Okoli pa plešejo od- mešani pijani Madžaroni. Slika je prav podučna

Der magyarische Wahlsieg und der Siegestanz um die Gulaschpfanne.

in značilna. Prinašamo jo radi, zlasti zato, ker je že Košutova banda „Štajerca“ na Ogrskem prepovedala, to pa le zato, ker povemo resnico o tej gospodi. Seveda prihaja naš list zato v vedno večjem številu na Ogrsko.

pošljejo svoja inzeratna naročila. Veliki pomen inzeriranja v našem koledarju je pač vsakomur znan.

Vai na dele za edini ljudski koledar.

Loterijske številke.

Gradec, dne 6. avgusta: 87, 39, 24, 86, 2.
Trst, dne 13. avgusta: 74, 15, 3, 81, 73.

Kdor hoče na naše inzerate odgovor, naj prileži vprašalnemu pismu retur-marka. Brez marca ne pošiljamo odgovora.

Sejate bolj redko! Tako bi se tudi letos lahko marsikateremu kmetu svetovalo, katerega pšenica se je že po prvem deževju nevihte v polju vlegla. Ravno na najboljši zemlji pride pšenica opetovano v deljive ostanke, gozjne s hlevskim gnojem, stali. Tako dobi krepko gnojenje z dušikom. Pri preveč lasni setvi se mora vleči. Sejajte torej pšenico na redko: hlevskemu gnoju pa dodajte 2 do 3 ct. Tomaževske moke na oraj.

Deber saati h gvojevemu mesu. V 1/2 litra vrele vode se raz- topi 2 Maggi-jeve kocke za govojo juho, zmeša s njo svitlo rujavo malo pretepa, nadalje se doda malo žlico francoskega kromarja, malo sesekanih kahlj kumaric, vse to se skuha in potem prileže žlico vina ali smetane. Čez 5 minut se lahko s krompirjem poleg gvojevega mesa servira.

Ni boljšega

za takojšnje nashavo volofine govoje juhe, nego

★ **MAGGI** -JEVE

kocke za govojo juho

à 5 vinarjev.

MAGGI-jeve kocke za govojo juho so čista, najboljša juha iz govoje- ga mesa v trdi obliki in vsebujejo tudi potrebne soli ter prunes.

Edino priznanje so z imenom MAGGI in zvar- stveno znamko „Križna zvezda“.

Na pravočasno naročilo Tomaževske moke za gnojenje jesenske setve in polja za krmo se tem potom opozarja.

mi garantiramo za čisto in pounovredno Tomaževsko moko in oddajamo izključno v plombiranih vrečah, ki imajo varnostjo znamko in naznanilo vsebine.

Fabrike Tomaževih fosfatov

Z. Z. O. Z. BERLIN W 35.

Zaradi ofertov naj se obrne na znano pro- dajalno ali direktno na preje imenovano firmo

Dva viničarja

pridna v vsakem vinogradniškem delu z večimi delavskimi močmi, sprejmeta se pri Jos. Goriupp v Ptuj.